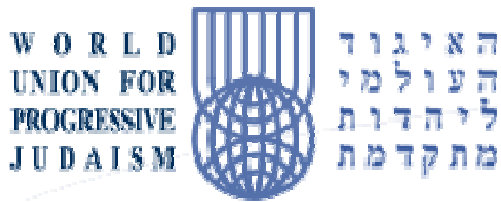

5775

Torah from Around the World

Rabbi Nechoenja, de zoon van HaKana, zegt: Ieder die het juk van Wijsheid op zich neemt, zal geen last hebben van politieke onderdrukking en van dagelijkse zorgen. Maar ieder die het juk van Wijsheid afwerpt, zal last hebben van politieke onderdrukking en van dagelijkse zorgen.

[Pirke Awot V:5. Uit: Spreuken over de Fundamenten, uitgave Amphora Books]

Sjabbat 7 augustus 2015 / 21 elloel 5775, Ki Tavo, Dewariem/Deuteronomium 26-1 : 29:8

Tanach, blz. 401 - 410

Haftara: Jesjaja 60:1 - 11

Tanach, blz. 902 - 903

Vertaling: Tamarah Benima

Commentaar: Aaron Goldstein, rabbijn van de Northwood & Pinner Liberal Synagoge in Northwood.

[Oorspronkelijke Engelse tekst.](#)

Vreugde brengt verlossing

Zij die de Eeuwige heeft bevrijd, keren terug.

Jubelend komen zij naar Tsjion,

Gekroond met eeuwige vreugde.

Gejuich en vreugde trekken de stad binnen,

Gejammer en verdriet vluchten eruit weg.

(Jesjaja 35:10)

Oh, zou dat toch eens waar mogen zijn als we denken over het lijden van het individu, ieder individu, laat staan degenen die ons na staan of aan wie we verwant zijn. Maar wij zijn realisten die weten dat onze levens niet samenvallen met een messianistische visie van de toekomst, zoals

we deze Sjabbatochtend daarover lezen bij Jesjahoe/Jesaja. Het gaat heel erg over het hier en nu. We leven in een realiteit waarin we allemaal met de verdrietigheden in ons leven te maken krijgen, en er zijn tijden dat onze adem onze keel uitkomt als een zucht.

Rabbi Nachman van Bratzlav, een achterkleinzoon van de Baäl Sjem Tov, degene die door het publiek wordt gezien als de stichter van het Chassidisme en bij wie de Bratzlaver chassidische beweging begon, is bekend vanwege vele zaken. Een daarvan is, zoals Arthur Green het formuleert in de titel van zijn boek over rabbi Nachman, dat hij een ‘Tormented Master’, een getormenteerde meester was. Rabbi Nachman had een moeilijk leven – lees over zijn leven en je zult een aantal voorbeelden vinden.

Desondanks gaf hij in de laatste jaren van zijn leven aan – hij stierf op de leeftijd van 38 jaar – dat het door „vreugde is dat een mens vrij wordt en de ballingschap verlaat. Wanneer zijn geest verbonden is met vreugde, wordt deze uit zijn gevangenschap verlost en wordt die geest vrij. Die bevrijde geest kan vervolgens worden geleid door [Gods] wil... Dat is de betekenis van de Talmoedische uitspraak: ‘Zijn geest is goedgeluimd’. Als men de geest vreugdevol maakt, wordt de geest bevrijd en wordt op die manier rustig. En dit brengen van de geest in een staat van goedgeluimdheid zorgt ook voor een grote eenwording boven (in de hemelse sferen, red.).”

Of men nu gelooft in de kosmische betekenis van de vreugde van de geest van het individu of niet, tijdens de Olympische Spelen en de Paralympics van 2012, was een overweldigende uitstorting van vreugde in het Verenigd Koninkrijk, waar zij werden gehouden. Afgezien van de opmerkelijke prestaties van de Britse en andere deelnemers aan de Olympische Spelen en de Paralympics, kon men de vreugde ervaren van het organiseren van deze gebeurtenissen, die de publieke opinie veranderen. Niet alleen werd er bewezen dat dit land kan presteren – niet alleen op het gebied van sport en techniek – maar dat we echt weten hoe we kunnen feesten en het leven kunnen vieren.

Die viering van het leven, met name bij de Paralympics, is zowel het bewijs van het gelijk als van het ongelijk van Jesjahoe’s visioen. Het visioen klopt als het erom gaat dat vreugde iets is dat we voor een verlore wereld proberen te verwezenlijken. Toch is deze niet zo veroordelend, aangezien de leefomgeving van Jesjahoe de inspiratie voor dit visioen leverde. Het suggereert niet dat iedereen moet worden genezen van elk mankement. Immers, zo gaat het niet in het leven

dat ons is gegeven, en ik denk dat dat ook niet het ideaal is van de messiaanse tijd waarom ik bid. Het gaat eerder om een tijd waarin wij elk individu op deze planeet de beste gelegenheid bieden om te leven met de mogelijkheid tot vreugde, met alles wat het leven hen daarvoor aandraagt. Een ding dat ik heb geleerd tijdens mijn sabbatical is hoe kinderen, voordat de maatschappij hen iets anders leert, iedereen die zij ontmoeten die gelegenheid geven. Zij zien de persoon, zij zien het mens-zijn van elk van ons. Zij zien wellicht fysieke verschillen of afwijkingen in gedrag, maar zij reageren op het individu als iemand die heel is, ongebroken, zij reageren op de mens voor wie zij staan. In de zomer van de Olympische Spelen hebben wij, denk ik, gezien hoe juist dat is en hoe verkeerd het is dat de maatschappij onze kinderen iets heel anders bijbrengt.

Deze wereld is dus nog niet verlost. De Olympische Spelen hebben ons een voorbeeld gegeven hoe alle volkeren in onze stad (Northwood, red.) samenkwamen voor een uitstroming van vreugde. De verschillen werden gevierd in plaats van misbruikt voor stigmatisering. Maar we weten maar al te goed hoe gemakkelijk we de vreugde laten weglopen als we dat onszelf en onze maatschappij toestaan. We moeten een licht zijn voor de wereld en gelijke kansen bieden.

Deze gemeente kan de kracht laten zien van een oprecht streven naar het vervullen van de wil van God, om een maatschappij te bouwen die elk individu – geschapen naar het evenbeeld van God – de gelegenheid te bieden om vreugde te ervaren. We hebben ‘de geest met vreugde vervuld’ en ik bid dat wij ook in de toekomst zullen worden bevrijd en zeer lang vreugde kunnen ervaren. Daarvoor danken wij God. Maar we bidden ook voor de kracht om meer te zien dan onszelf en voor de kracht om mogelijkheden te creëren voor degenen die steun nodig hebben bij het op vreugdevolle wijze vieren van het leven. Op deze manier kan „dit brengen van de geest in een staat van goedgeluimdheid ook zorgen voor een grote eenwording boven”, zodat:

Zij die de Eeuwige heeft bevrijd, keren terug.

Jubelend komen zij naar Tzion,

Gekroond met eeuwige vreugde.

Gejuich en vreugde trekken de stad binnen,

Gejammer en verdriet vluchten eruit weg.